BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. rugsėjo 21 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Vaizdinis Sąjungos prekių ženklas BASIC – Ankstesni nacionaliniai komerciniai pavadinimai „basic“ ir „basic AG“ – Santykinis atmetimo pagrindas – Žymens, kuris nėra tik vietinės reikšmės, naudojimas prekyboje – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis ir 53 straipsnio 1 dalies c punktas“

Byloje T-609/15

Repsol YPF, SA, įsteigta Madride (Ispanija), iš pradžių atstovaujama advokatų J.-B. Devaureix ir L. Montoya Terán, vėliau J. Erdozain López,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Hanf,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme:

Basic AG Lebensmittelhandel, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokatų D. Altenburg ir H. Bickel,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2015 m. rugpjūčio 11 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2384/2013-1), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Basic Lebensmittelhandel* ir *Repsol, SA*,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. M. Collins (pranešėjas), teisėjai R. Barents ir J. Passer,

posėdžio sekretorė X. Lopez Bancalari, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. spalio 29 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2016 m. sausio 29 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2016 m. vasario 4 d.,

įvykus 2017 m. gegužės 18 d. teismo posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2007 m. sausio 29 d. ieškovė *Repsol YPF, SA* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (šis reglamentas buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1)) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra toliau pateikiamas mėlynos, raudonos, oranžinės ir baltos spalvų vaizdinis žymuo:

3 Paslaugos, kurioms prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 35 ir 39 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka, be kita ko, tokį aprašymą:

– 35 klasė: „Komercinė mažmeninė prekyba tabaku, spauda, baterijomis, žaislais“;

– 39 klasė: „Pagrindinio vartojimo maisto produktų, pyrago ir konditerijos gaminių, ledų, paruošto maisto, tabako, spaudos, baterijų, žaislų platinimo paslaugos“.

4 Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2007 m. liepos 16 d. *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 34/2007.

5 Prašomas įregistruoti prekių ženklas įregistruotas 2009 m. gegužės 4 d. numeriu 5648159.

6 2011 m. rugsėjo 26 d. įstojusi į bylą šalis *Basic AG Lebensmittelhandel* pateikė prašymą ginčijamo prekių ženklo registraciją pripažinti iš dalies negaliojančia šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms (toliau – ginčijamos paslaugos), remdamasi, be kita ko, kartu taikytinomis Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto ir to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalies b punkto nuostatomis. Grįsdama savo prašymą, kiek jis paremtas šiomis nuostatomis, įstojusi į bylą šalis nurodė „firminius ženklus“, kaip tai suprantama pagal 1994 m. spalio 25 d. *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen* (*Markengesetz*) (Prekių ženklų ir kitų skiriamųjų žymenų apsaugos įstatymas; *BGBl.* 1994 I, p. 3082, ir *BGBl.* 1995 I, p. 156) 5 straipsnį, „basic“ ir „basic AG“, kuriuos ji naudoja prekyboje Vokietijoje ir Austrijoje teikdama „mažmeninės prekybos maisto produktais, vaistinės prekėmis, ekologiškomis ir kitomis einamosiomis prekėmis, viešojo maitinimo“ paslaugas.

7 Įstojusi į bylą šalis prie savo 2011 m. rugsėjo 26 d. prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pridėjo šiuos įrodymus:

– tris 2011 m. liepos 25 d. atspausdintas savo interneto tinklapio ekrano kopijas, kurių pirmojoje pateikta 2011 m. liepos 1 d. informacija apie bendrovę, o kitose dviejose – 2010 m. žemėlapiai, kuriuose nurodyta jos prekybos centrų buvimo vieta Vokietijoje ir Austrijoje,

– 2011 m. liepos 25 d. atspausdintą savo interneto tinklapio ekrano kopiją, kurioje pateikta 2010 m. informacija apie tam tikras „basic“ prekes;

– 2006 m. metinę ataskaitą,

– 2004 m. metinę ataskaitą,

– 2005 m. metinę ataskaitą,

– bendrovės *Biogarten Handels GmbH* 2006 m. balandžio 21 d. laišką „basic AG“, kuriame nurodyta, kokias premijas pirmoji skyrė antrajai už šios apyvartą pirmąjį 2006 m. ketvirtį pardavus „Biogarten“ prekių,

– *Biogarten* 2005 m. gruodžio 13 d. laišką „basic AG“, kuriame nurodyta, kokias premijas pirmoji skyrė antrajai už šios apyvartą 2005 m. balandžio–rugsėjo mėn. pardavus „Biogarten“ prekių,

– 1999 m. balandžio 15 d. važtaraštį, išrašytą bendrovės *Nordlicht Naturkost Handels GmbH*, skirtą „basic AG“ „Bio-Supermarkt“,

– 2001 m. lapkričio 13 d. sąskaitą faktūrą, išrašytą *Nordlicht Naturkost* ir skirtą „basic AG“ „Bio-Supermarkt“,

– 2006 m. gruodžio 1 d. pardavimo statistinius duomenis, kuriuos paskelbė ekologiškų maisto produktų tiekėjas *Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn GmbH & Co. KG*, be kita ko, susijusius su „basic“,

– 2011 m. rugsėjo 19 d. priesaikos deklaraciją, kurią parengė įstojusios į bylą šalies marketingo departamento narys,

– lenteles, kuriose pateikti išsamūs menamos „basic“ apyvartos iki 2009 m. liepos mėn., iki 2010 m. gruodžio mėn. ir iki 2011 m. birželio mėn., duomenys,

– 2003 m. birželio, liepos ir gruodžio mėn., 2004 m. sausio, vasario, kovo, balandžio, rugsėjo ir lapkričio mėn., 2005 m. birželio, spalio ir lapkričio mėn. ir 2006 m. sausio, vasario, balandžio, gegužės ir gruodžio mėn. prekybos centrų „basic“ komercines brošiūras,

– reklaminės medžiagos, be nurodytos datos,

– 2006 m. rugsėjo 21 d. diplomą „2006 metų verslininkas“, įteiktą dviem „basic AG“ vadovams,

– 2003–2006 m. spaudos straipsnių ištraukas,

– 2006 m. rugsėjo 9 d. *Landgericht München I* (Miuncheno I apygardos teismas, Vokietija) sprendimą.

8 Savo prašyme dėl registracijos pripažinimo negaliojančia įstojusi į bylą šalis taip pat nurodė reikšmingas *Markengesetz* 5 ir 15 straipsnio nuostatas ir šias nuostatas aiškinančius Vokietijos teismų sprendimus.

9 2013 m. spalio 8 d. sprendimu Anuliavimo skyrius patenkino prašymą dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktu, siejamu su to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, ir pripažino ginčijamo prekių ženklo registraciją iš dalies negaliojančia, tai yra tiek, kiek jis įregistruotas ginčijamoms paslaugoms.

10 2013 m. gruodžio 2 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją EUIPO dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. 2014 m. vasario 7 d. ji pateikė rašytinį pareiškimą, kuriame išdėstė apeliacijos motyvus.

11 2015 m. rugpjūčio 11 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO pirmoji apeliacinė taryba patvirtino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir atmetė apeliaciją.

12 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba išnagrinėjo Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalyje numatytas sąlygas, kurioms esant remdamasis neregistruotu prekių ženklu arba kitu prekyboje naudojamu žymeniu jo savininkas gali reikalauti pripažinti negaliojančia vėliau įregistruoto prekių ženklo registraciją.

13 Šiuo klausimu, pirma, pasakytina, kad Apeliacinė taryba patvirtino Anuliavimo skyriaus išvadą, jog įstojusios į bylą šalies pateikti ir 7 punkte išvardyti įrodymai patvirtina, jog didelė atitinkamos Vokietijos visuomenės, kurią sudarė tiek vidutiniai vartotojai, tiek maisto produktų mažmeninės prekybos srities verslininkai, suvokė „basic“ kaip „komercinį identifikatorių“ (ginčijamo sprendimo 26 punktas).

14 Visų pirma dėl geografinės žymens apimties Apeliacinė taryba pažymėjo, jog įstojusi į bylą šalis įrodė, kad firminis ženklas (arba įmonės pavadinimas) „basic“ buvo plačiai naudojamas Vokietijoje (ginčijamo sprendimo 27 ir 30 punktai).

15 Dėl žymens ekonominės reikšmės Apeliacinė taryba konstatavo, kad pateikti įrodymai įrodo, jog įmonės pavadinimas „basic“ buvo „nepertraukiamai naudojamas“ nuo 1999 iki 2011 m., taigi ir šioje byloje aktualiomis datomis, būtent: 2007 m. sausio 29 d. ir 2011 m. rugsėjo 26 d. (ginčijamo sprendimo 24 ir 32 punktai). Ji nusprendė, kad įstojusios į bylą šalies naudojant šį pavadinimą vykdyta veikla turėjo ekonominį poveikį tiek galutinio vartotojo, tiek mažmeninės prekybos srities verslininkų požiūriu (ginčijamo sprendimo 34 punktas). Ji be kita ko pažymėjo, kad įstojusi į bylą šalis pateikė įrodymą ne tik apie vaizdinės žodžio „basic“ versijos naudojimą arba šio žodžio vartojimą kartu su žodžiu „aktiengesellschaft“ ar posakiu „Bio für alle“, bet ir apie dažną savarankišką žodžio „basic“ naudojimą. Ji padarė išvadą, kad įrodyta, jog įstojusi į bylą šalis patį žodį „basic“ naudojo kaip „komercinį indikatorių“ ir kad atitinkama visuomenė šį žodį taip ir suvokė. Ši visuomenė „žymens [„basic“] vaizdinę versiją ir arba versiją, apimančią apibūdinamąjį žodį „aktiengesellschaft“ (kuris rodo bendrovės teisinę formą) arba posakį „Bio für alle“, taip pat suvokia kaip bendrovės nuorodą, kai šis žymuo naudojamas, pavyzdžiui, reklaminių brošiūrų viršelyje“ (ginčijamo sprendimo 38 punktas).

16 Antra, Apeliacinė taryba nusprendė, kad žymuo „basic“, kuris yra firminis ženklas, kaip tai suprantama pagal *Markengesetz* 5 straipsnio 2 dalį, suteikia įstojusiai į bylą šaliai, remiantis *Markengesetz* 15 straipsnio 1 ir 2 dalimis, išimtinę teisę uždrausti paskesnį žymens naudojimą esant tikimybei supainioti atitinkamus žymenis (ginčijamo sprendimo 49 straipsnis). Ji padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju yra tikimybė, jog atitinkama Vokietijos viešuomenė gali juos supainioti, net jeigu, *quod non*, minėtas firminis ženklas būtų laikomas silpnu (ginčijamo sprendimo 50 punktas).

17 Šią išvadą Apeliacinė taryba padarė, pirma, nusprendusi, kad ginčijamos 35 klasės paslaugos buvo analogiškos įstojusios į bylą šalies „veiklos sričiai“. Be to, egzistuoja glaudus ryšys tarp ginčijamų 39 klasės paslaugų ir įstojusios į bylą šalies vykdomos mažmeninės maisto ir vaistinės prekių prekybos veiklos. Mažmeninės prekybos ir platinimo paslaugos vienos kitas papildo (ginčijamo sprendimo 41–44 punktai).

18 Antra, apeliacinė taryba konstatavo, kad įmonės pavadinimo „basic“ ir ginčijamo prekių ženklo panašumo laipsnis yra didelis, nes juose abiejuose yra tas pats žodis „basic“. Ji nusprendė, kad šios išvados negali paneigti nei ginčijamo prekių ženklo dekoratyviniai vaizdiniai elementai, nei ieškovės argumentas, jog šis žodis neturi skiriamojo požymio. Dėl pastarojo aspekto ji pakartojo, kad įstojusi į

bylą šalis aiškiai įrodė, jog firminis ženklas „basic“ buvo naudojamas jos veiklai, skirtai Vokietijos visuomenei, žymėti ir gebėjo atlikti šią funkciją. Ji pridūrė, kad žodis „basic“ yra anglų kalbos žodis, kuris Vokietijos vartotojų požiūriu šios veiklos neapibūdino (ginčijamo sprendimo 45–48 punktai).

19 Remdamasi visu tuo, kas išdėstyta, Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad Anuliavimo skyrius teisingai pripažino ginčijamo prekių ženklo registraciją ginčijamoms paslaugoms negaliojančia, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktu, siejamu su to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, ir kad dėl to nebuvo būtina nagrinėti prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindų, grindžiamų minėto reglamento 53 straipsnio 1 dalies a punktu (ginčijamo sprendimo 51 punktas).

Šalių reikalavimai

20 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

21 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

22 Taikydamas pirmąją Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytą proceso organizavimo priemonę Bendrasis Teismas paprašė EUIPO raštu iki teismo posėdžio atsakyti į vieną klausimą. Taikydamas antrąją Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytą proceso organizavimo priemonę Bendrasis Teismas paprašė šalių per teismo posėdį žodžiu atsakyti į kitą klausimą. Šie prašymai buvo įvykdyti.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

23 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais. Pirmajame pagrinde ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba neteisingai įvertino įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus, susijusius su žymenų „basic“ ir „basic AG“ naudojimu prekyboje Vokietijoje. Antruoju pagrindu ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė klaidingą išvadą, kad egzistuoja galimybė supainioti, kaip numatyta *Markengesetz* 15 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Trečiuoju pagrindu ji nurodo SESV 36 straipsnio pažeidimą.

24 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktą, padavus prašymą EUIPO, Europos Sąjungos prekių ženklo registracija paskelbiama negaliojančia, jeigu yra šio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje nurodyta ankstesnė teisė ir tenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos.

25 Remiantis šiomis nuostatomis, dėl žymens, kitokio nei prekių ženklas, egzistavimo Europos Sąjungos prekių ženklo registracija paskelbiama negaliojančia, jeigu šis žymuo kumuliatyviai atitinka šias keturias sąlygas: šis žymuo turi būti naudojamas prekyboje; jis turi turėti didesnę negu vietinė reikšmę; teisė į šį žymenį turi būti įgyta pagal valstybės narės, kurioje žymuo buvo naudojamas, teisę iki paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą padavimo; galiausiai šis žymuo turi suteikti jo savininkui teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą. Taigi, jei žymuo neatitinka vienos iš šių sąlygų, prašymas pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, grindžiamas tuo, kad egzistuoja žymuo, kuris nėra

prekių ženklas ir kuris yra naudojamas prekyboje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, negali būti patenkintas (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 24 d. Sprendimo *GENERAL OPTICA*, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 32 ir 47 punktus).

26 Dvi pirmosios sąlygos, t. y. sąlygos, susijusios su nurodyto žymens naudojimu ir reikšme, kuri neturi būti tik vietinė, matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies formuluotės, todėl turi būti aiškinamos atsižvelgiant į Europos Sąjungos teisę. Taigi Reglamente Nr. 207/2009 įtvirtinti vienodi reikalavimai dėl žymenų naudojimo ir jų reikšmės, atitinkantys principus, kuriais grindžiama šiame reglamente įtvirtinta sistema (2009 m. kovo 24 d. Sprendimo *GENERAL OPTICA*, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 33 punktas).

27 Vis dėlto iš formuluotės „kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius valstybės narės įstatymus“ aišku, kad kitos dvi sąlygos, toliau nurodytos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose, yra šiame reglamente nustatytos sąlygos, kurios, skirtingai nuo pirmųjų, vertinamos atsižvelgiant į nurodyto žymens naudojimą reglamentuojančios teisės nustatytus kriterijus. Ši nuoroda į teisę, kuri reglamentuoja nurodyto žymens naudojimą, pateisinama tuo, kad Reglamente Nr. 207/2009 pripažįstama galimybė Europos Sąjungos prekių ženklų sistemai nepriklausančiais žymenimis remtis siekiant užginčyti Europos Sąjungos prekių ženklą. Todėl tik nurodyto žymens naudojimą reglamentuojanti valstybės narės teisė leidžia nustatyti, ar šis žymuo yra ankstesnis už Europos Sąjungos prekių ženklą ir ar gali pateisinti draudimą naudoti vėlesnį prekių ženklą (2009 m. kovo 24 d. Sprendimo *GENERAL OPTICA*, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 34 punktas). Atsižvelgiant į tai, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi įrodyti, jog nagrinėjamas žymuo patenka į nurodytos valstybės narės teisės taikymo sritį ir kad juo remiantis galima uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *Anheuser-Busch / Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 190 punktą ir 2015 m. vasario 10 d. Sprendimo *Infocit / VRDT – DIN (DINKOOL)*, T-85/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:82, 63 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

28 *Markengesetz* 5 straipsnyje „Komerciniai pavadinimai“ (*geschäftliche Bezeichnungen*) numatyta:

„1. Kaip komerciniai pavadinimai saugomi firminiai ženklai ir kūrinių pavadinimai.

2. Firminiai ženklai yra žymenys, kurie naudojami prekyboje kaip komerciniai pavadinimai, juridinio asmens pavadinimai arba konkrečią komercinę veiklą ar įmonę apibrėžiantys pavadinimai.

Lygiaverčiais konkrečią komercinę veiklą apibrėžiantiems pavadinimams laikomi komerciniai simboliai ir kiti žymenys, kurie skirti vieną komercinės veiklos rūšį atskirti nuo kitų komercinės veiklos rūšių ir kuriuos atitinkama visuomenė suvokia kaip skiriamuosius įmonės simbolius.“

29 Iš bylos medžiagos matyti, kad grindžiant prašymą dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos pripažinimo iš dalies negaliojančia nurodytos ankstesnės teisės, tiek, kiek šis prašymas grindžiamas kartu taikomomis Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ir 53 straipsnio 1 dalies c punkto ir to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalies b punkto nuostatomis, yra firminiai ženklai (*Unternehmenskennzeichen*), kaip tai suprantama pagal *Markengesetz* 5 straipsnį, šiuo atveju – firminiai ženklai „basic“ ir „basic AG“, kuriuos ieškovė tvirtina naudojanti kai teikia „mažmeninės prekybos maisto produktais, vaistinės prekėmis, ekologiškomis ir kitomis einamosiomis prekėmis, viešojo maitinimo“ paslaugas.

30 *Markengesetz* 15 straipsnyje nustatyta:

„1. Komercinio pavadinimo apsauga suteikia jo savininkui išimtinę teisę.

2. Tretiesiems asmenims draudžiama be sutikimo prekyboje naudoti komercinį pavadinimą arba panašų žymenį tokiu būdu, dėl kurio jis gali būti supainiotas su saugomu pavadinimu.

<…>“

31 Atsižvelgiant į išdėstytus motyvus reikia išnagrinėti nagrinėjamo ieškinio pagrindo pagrįstumą.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad Apeliacinė taryba neteisingai įvertino įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus dėl žymenų „basic AG“ ir „basic“ naudojimo prekyboje Vokietijoje

32 Pirma, ieškovė teigia, kad įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai teisiškai pakankamai neįrodo, kad žymenys „basic“ ir „basic AG“ buvo naudojami prekyboje Vokietijoje ir „tiek ekonomiškai, tiek geografiškai“ buvo ne tik vietinės reikšmės.

33 Remdamasi, be kita ko, 2013 m. spalio 23 d. Sprendimu *Dimian / VRDT – Bayer Design Fritz Bayer (Baby Bambolina)* (T-581/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:553) ieškovė visų pirma pažymi, kad įstojusi į bylą šalis turėjo įrodyti, jog nurodomi ankstesni žymenys iki prašymo dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo dienos, nagrinėjamu atveju – 2011 m. rugsėjo 26 d., buvo „pastoviai ir nepertraukiamai“ naudojami prekyboje. Šioje byloje įstojusios į bylą šalies pateikti tokio naudojimo įrodymai iš esmės susiję tik su 2003–2006 m. laikotarpiu.

34 Toliau ieškovė tvirtina, kad daugumoje šių įrodymų neminima nei prekių pardavimo vieta, nei jų pobūdis, nei jokia kita reikiama informacija apie jų naudojimą prekyboje. Patys savaime jie neįrodo, kad ankstesni žymenys buvo naudojami ginčijamoms prekėms žymėti.

35 Ieškovė priduria, kad Apeliacinė taryba iš esmės rėmėsi pačios įstojusios į bylą šalies pateikta priesaikos deklaracija, kurios reikšmė tegali būti ribota.

36 Dėl dokumentų, kuriuose vaizduojami įstojusios į bylą šalies vaizdiniai prekių ženklai, ji pažymi, kad jie negali įrodyti firminių ženklų „basic“ ir „basic AG“ naudojimo, nes juose nurodomi ne šie firminiai ženklai, o „kiti skirtingai įregistruoti prekių ženklai“.

37 Galiausiai ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo 28 punkte nurodyta aplinkybė, jog Vokietijoje naudojant firminį ženklą „basic“ valdomi 24 prekybos centrai, nepatvirtina, kad šioje šalyje, atsižvelgiant į jos plotą, jis užimtų reikšmingą vietą.

38 Antra, ieškovė nurodo, kad įstojusi į bylą šalis nepateikė jokio įrodymo, kad „prekių ženklai“ „basic“ arba „basic AG“ įgijo pakankamą atitinkamos visuomenės Vokietijoje pripažinimą (*Verkehrsgeltung*), kaip tai suprantama pagal *Markengesetz*.

39 EUIPO savo ruožtu, pirma, tvirtina, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog įstojusi į bylą šalis įrodė, kad ankstesnis firminis ženklas „basic“, žymintis mažmeninės prekybos maisto produktais ir vaistinės prekėmis, taip pat greitojo maitinimo paslaugas Vokietijoje teikiančią bendrovę, buvo naudojamas prekyboje ir ne vien vietinės reikšmės tiek geografiniu, tiek ekonominiu požiūriu.

40 Šiuo klausimu EUIPO atmeta ieškovės teiginį, jog 24 prekybos centrų valdymas negali būti laikomas reikšmingu buvimu Vokietijoje, atsižvelgiant į šalies plotą.

41 Be to, EUIPO tvirtina, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad įstojusi į bylą šalis pateikė įrodymą dėl nepertraukiamo ankstesnio firminio ženklo „basic“ naudojimo nuo 1999 iki 2011 metų ir komercinio reikšmingumo Vokietijoje žymint mažmeninės prekybos maisto produktus ir vaistinės prekes, taip pat greitojo maitinimo paslaugas teikiančius prekybos centrus.

42 Per teismo posėdį atsakydama į rašytinį klausimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė šalims taikydamas antrąją proceso organizavimo priemonę, EUIPO teigė, kad teisiškai nebuvo būtina įrodyti ankstesnio žymens pastovaus naudojimo nuo vienos reikšmingos datos iki kitos, būtent – nuo Europos Sąjungos

prekių ženklo paraiškos pateikimo datos iki prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo datos. Ji nurodė, kad kai ankstesnės teisės egzistavimas įrodomas pirmąją datą ir antrąją datą, egzistuoja „tam tikra prezumpcija“, kuri gali būti nuginčyta, jog ši teisė egzistavo nuo vienos šios datos iki kitos.

43 EUIPO atmeta ieškovės argumentus. Ji pirmiausia pažymi, kad savo išvadų Apeliacinė taryba negrindė iš esmės įstojusios į bylą šalies pateikta priesaikos deklaracija. Ji pažymi, kad Apeliacinė taryba, be kita ko, patikrino, kad šioje deklaracijoje pateiktą informaciją patvirtintų papildomi objektyvūs įrodymai. Toliau ji teigia, kad visi dokumentai, į kuriuos atsižvelgta vertinant ankstesnio firminio ženklo „basic“ naudojimą, įrodo žymens „basic“ naudojimą kaip komercinio pavadinimo. Galiausiai ji tvirtina, kad ieškovės teiginys, jog pateiktuose įrodymuose neminima nei prekių pardavimo vieta, nei jų pobūdis, nei jokia kita reikiama informacija apie jų naudojimą prekyboje, neturi jokio faktinio pagrindo ir yra pernelyg bendras ir miglotas.

44 Antra, EUIPO pažymi, kad šioje byloje nurodoma ankstesnė teisė nėra neregistruotas prekių ženklas, kaip tai suprantama pagal *Markengesetz* 4 straipsnio 2 dalį; tai firminis ženklas pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalį.

45 Įstojusi į bylą šalis iš esmės pateikia tuos pačius argumentus kaip ir EUIPO. Vis dėlto per teismo posėdį, priešingai nei pastarosios pozicija, ji teigė, kad šioje byloje nebūtina įrodyti, kad nurodyti firminiai ženklai vis dar buvo naudojami prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo datą. Jos nuomone, pagal taikytiną Vokietijos teisę iš tiesų turi būti preziumuojama, kad šios ankstesnės teisės šią datą vis dar egzistavo.

46 Pirmajame pagrinde ieškovė siekia užginčyti Apeliacinės tarybos pateiktą šio sprendimo 25 punkte minėtų sąlygų vertinimą; be to, pagrindinės šalys sutaria, kad šios sąlygos turi būti aiškinamos pagal Sąjungos teisę. Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad priešingai, nei per teismo posėdį tvirtino įstojusi į bylą šalis, iš Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies, į kurią daroma nuoroda šio reglamento 53 straipsnio 1 dalies c punkte, teksto aiškiai matyti, jog tam, kad pirmąja iš šių sąlygų būtų galima pagrįstai remtis per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą pagal antrąją iš šių nuostatų, turi būti įrodyta, kad ankstesnis neregistruotas žymuo buvo naudojamas.

47 Kiek tai susiję su pirmąja Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies taikymo sąlyga, reikia priminti, kad remiantis jurisprudencija žymuo naudojamas prekyboje tuomet, kai jis naudojamas komercinės veiklos, kuria siekiama ekonominės naudos, kontekste, o ne privačiai (žr. 2016 m. kovo 3 d. Sprendimo *Ugly / VRDT – Group Lottuss (COYOTE UGLY)*, T-778/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:122, 28 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

48 Dėl vertinant šią sąlygą reikšmingo laikotarpio reikia pasakyti, kad iš jurisprudencijos matyti, jog prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi įrodyti, kad nurodomas žymuo prekyboje buvo naudojamas prieš pateikiant nagrinėjamo Europos Sąjungos prekių ženklo paraišką (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *Anheuser-Busch / Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 164–168 punktus). Be to, remiantis jurisprudencija, nagrinėjamas žymuo dar turi būti naudojamas prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo momentu (2013 m. spalio 23 d. Sprendimo *Baby Bambolin*a, T-581/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:553, 27 punktas). Kitaip tariant, turi būti įrodyta, kad nurodomas žymuo buvo naudojamas ne tik Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos pateikimo datą, bet ir prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo datą; žinoma, kai toks įrodymas pateikiamas, gali būti pagrįstai laikoma kad tas žymuo buvo vis „dar <…> naudojamas“ pastarąją datą, kaip tai suprantama pagal pirma minėtą jurisprudenciją.

49 Taigi šioje byloje, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo (žr. 24 punktą, siejamą su 32 punktu), įstojusi į bylą šalis turėjo įrodyti, kad ankstesni žymenys „basic“ ir „basic AG“ buvo naudojami prekyboje 2007 m. sausio 29 d., ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną, ir 2011 m. rugsėjo 26 d., prašymo dėl šio prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo dieną.

50 Be kita ko, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo (be kita ko, žr. 26 punktą, kuriame daroma nuoroda į 5 punktą) ir kaip EUIPO aiškiai patvirtino tiek savo atsakyme raštu į Bendrojo Teismo klausimą, kurį šis jam pateikė taikydamas pirmąją proceso organizavimo priemonę, tiek per teismo posėdį, savo vertinimą dėl, be kita ko, šio sprendimo 25 punkte minėtų pirmųjų dviejų sąlygų Apeliacinė taryba grindė vien įrodymais, kuriuos įstojusi į bylą šalis buvo pridėjusi prie savo 2011 m. rugsėjo 26 d. prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, kaip apibūdinta šio sprendimo 7 punkte.

51 Reikia konstatuoti, kad keli iš šių įrodymų teisiškai pakankamai įrodo, kad įstojusi į bylą šalis naudojo žymenis „basic“ ir „basic AG“ Vokietijoje iki ginčijamo prekių ženklo registracijos paraiškos pateikimo dienos; juos naudojo jai žymėti kaip įmonei, teikiančiai „mažmeninės prekybos maisto produktais, vaistinės prekėmis, ekologiškomis ir kitomis einamosiomis prekėmis, viešojo maitinimo“ paslaugas, taigi – komercinės veiklos, kuria siekiama ekonominės naudos, kontekste.

52 Nors įstojusios į bylą šalies įmonės pavadinimas yra *basic AG Lebensmittelhandel*, iš minėtų įrodymų vis dėlto matyti, kad prekyboje iki 2007 m. sausio 29 d. paprastai ši įmonė buvo nurodoma žymenimis „basic“ arba „basic AG“, o santrumpa „AG“ tėra paprasčiausias Vokietijos akcinės bendrovės teisinės formos „Aktiengesellschaft“ sutrumpinimas.

53 Pavyzdžiui, įstojusios į bylą šalies 2006 m. metinės ataskaitos (žr. šio sprendimo 7 punkto trečią įtrauką), skirtos tiek jos akcininkams, tiek plačiajai visuomenei, skiltyje „ekologiškų prekybos centrų „basic“ istorija“, be kita ko, nurodoma, kad ji įsteigta 1997 m., 1998 m. Miunchene atidarė pirmąjį savo ekologiškų prekių prekybos centrą „basic“, o 1999 m. – pirmąjį savo bistro „basic“, siūlantį viešojo maitinimo paslaugas. Iš šios metinės ataskaitos taip pat matyti, kad 2000 m. Miunchene buvo atidarytas antrasis prekybos centras su bistro „basic“ ir „drugstore-bio“ ir kad 2006 m. pabaigoje įstojusi į bylą šalis toliau tęsė savo ekologiškų prekių prekybos centrų „basic“, kurių buvo 21 ir kurie buvo pasiskirstę Vokietijos teritorijoje, grandinės plėtrą. Joje, be kita ko, nurodoma, kad žiniasklaida rodo vis didesnį susidomėjimą „basic“: 2006 m. apie ją parašyta maždaug 250 spaudos straipsnių. Šioje metinėje ataskaitoje yra daug kitų nuorodų apie įstojusią į bylą šalį pavadinimu „basic“ ir apie ekologiškų prekių prekybos centrus „basic“, kurių kiekvienas identifikuojamas vartojant žodį „basic“ kartu su Vokietijos miesto, kuriame jis įsteigtas, pavadinimu (pavyzdžiui, „basic Augsburg City“, „basic Berlin-Steglitz“ ir „basic Bonn, im Gangolf“).

54 Panašias į šio sprendimo 53 punkte pateiktas išvadas galima daryti ir iš įstojusios į bylą šalies 2004 m. ir 2005 m. metinių ataskaitų (žr. šio sprendimo 7 straipsnio ketvirtą ir penktą įtraukas).

55 Kalbant apie du *Biogarten* laiškus, kurių pirmasis datuotas 2006 m. balandžio 21 d., antrasis – 2005 m. gruodžio 13 d. (žr. šio sprendimo 7 straipsnio šeštą ir septintą įtraukas), pažymėtina, kad jie adresuoti „basic AG“ ir įrodo, kad įstojusi į bylą šalis turėjo tam tikrą apyvartą, pardavusi šiuo žymeniu pažymėtų ekologiškų maisto produktų, kuriuos tiekė *Biogarten*. *Nordlicht Naturkost* išrašytas 1999 m. balandžio 15 d. važtaraštis ir 2001 m. lapkričio 13 d. sąskaita faktūra, susiję su cukranendrių cukraus, vaisių ir kruopų tiekimu, taip pat adresuoti „basic AG“, šį kartą patikslinant „ekologiškų prekių prekybos centras“ (žr. šio sprendimo 7 straipsnio aštuntą ir devintą įtraukas).

56 Kiek tai susiję su 2006 m. gruodžio 1 d. pardavimų statistika, kurią paskelbė ekologiškų maisto produktų tiekėjas *Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn* (žr. šio sprendimo 7 straipsnio dešimtą įtrauką), pavadinimu „408 *dukterinių įmonių *basic* statistika“, pažymėtina, kad joje yra duomenų apie tam tikrų maisto produktų įvairiuose įstojusios į bylą šalies padaliniuose, kurie įvardijami žodžiu „basic“ kartu su skaičiumi nuo 1 iki 16, tiekimo kiekius ir pardavimo kainas.

57 Be to, iš įvairių įstojusios į bylą šalies komercinių brošiūrų, apimančių 2003–2006 m. (žr. šio sprendimo 7 straipsnio tryliktą įtrauką), matyti, kad savo komerciniuose pranešimuose vartotojams ji beveik visuomet prisistato naudodama žymenį „basic“.

58 Dar daugiau, „2006 metų verslininko“ diplome, kuris įstojusiai į bylą šaliai įteiktas 2006 m. rugsėjo 21 d. (žr. šio sprendimo 7 straipsnio penkioliktą įtrauką), abu jos vadovai pristatomi kaip priklausantys „basic AG“. Dar reikia pridurti, kad gausiose 2003–2006 m. spaudos straipsnių ištraukose (žr. šio sprendimo 7 straipsnio šešioliktą įtrauką) įstojusi į bylą šalis paprastai nurodoma žodžiais „basic“ arba „basic AG“.

59 Galiausiai reikia konstatuoti, kad šie įvairūs duomenys teisiškai pakankamai patvirtina 2011 m. rugsėjo 19 d. priesaikos deklaracijoje, kurią parengė įstojusios į bylą šalies rinkodaros departamento narys (žr. šio sprendimo 7 straipsnio vienuoliktą įtrauką), nurodytas aplinkybes, o tai rodo, kad ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną žymenys „basic“ ir „basic AG“ buvo naudojami prekyboje Vokietijoje.

60 Kita vertus, nė vienas iš šio sprendimo 7 punkte išvardytų įrodymų teisiškai pakankamai neįrodo, kad įstojusi į bylą šalis šiuos žymenis vis dar naudojo prašymo dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo dieną, būtent – 2011 m. rugsėjo 26 d., jai kaip mažmeninės prekybos maisto produktais, vaistinės prekėmis, ekologiškomis ir kitomis einamosiomis prekėmis, taip pat viešojo maitinimo paslaugas teikiančiai įmonei žymėti.

61 Reikia konstatuoti, kad nė vienas iš šio sprendimo 53–58 punktuose išnagrinėtų įrodymų nesusiję su laikotarpiu po 2006 m., o juo labiau – 2011 m. Dėl šio sprendimo 7 straipsnio keturioliktoje įtraukoje nurodytos reklaminės medžiagos pakanka pažymėti, kad joje nenurodyta jokios datos.

62 Iš 2011 m. rugsėjo 19 d. priesaikos deklaracijos matyti, kad ja pirmiausia siekta pagrįsti jos žymens „basic“ naudojimą prekyboje iki 2007 m.

63 Tiesa, šioje priesaikos deklaracijoje taip pat yra kelios nuorodos, galinčios būti susietos su vėlesniais metais, nei 2006 m. Konkrečiai tariant, joje pateikiama lentelė, kurioje, prie kiekvienų 1998–2010 m. laikotarpio metų nurodomas prekybos centrų, kuriuos naudodama žymenį „basic“ valdė įstojusi į bylą šalis Vokietijoje ir Austrijoje, skaičius, taip pat lentelė, kurioje prie kiekvienų 2001–2010 m. laikotarpio metų nurodoma su šiuo žymeniu susijusių reklaminių išlaidų suma. Be to, prie šios deklaracijos pridėtos įstojusios į bylą šalies vidaus tarnybų parengtos lentelės, kuriose pateikiami išsamūs duomenys apie tariamą „basic“ apyvartą iki 2009 m. liepos mėn., 2010 gruodžio mėn. ir iki 2011 m. birželio mėn. (žr. šio sprendimo 7 straipsnio dvyliktą įtrauką).

64 Vis dėlto šią priesaikos deklaraciją parengė asmuo, kurį su įstojusia į bylą šalimi sieja profesiniai ryšiai. Todėl jos patikimumas ir įtikimumas negali būti toks pat kaip trečiojo asmens ar nuo aptariamos bendrovės nepriklausomo asmens deklaracija. Priesaikos deklaracija nėra savaime pakankama ir tėra nuoroda, kurią turi patvirtinti kiti įrodymai (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Reber / VRDT – Klusmeier (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM)*, T-530/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:250, 36 punktą). Dėl vėlesnių nei 2006-ieji metų, ypač – dėl 2011 m., pažymėtina, kad šioje byloje tokių įrodymų visiškai nėra. Šiuo atžvilgiu reikia pasakyti, kad EUIPO teiginys, išdėstytas darant nuorodą į ginčijamo sprendimo 33 punktą, jog priesaikos deklaracijoje pateiktas nuorodas į apyvartos raidą ir reklamines išlaidas patvirtina įstojusios į bylą šalies metinės ataskaitos, kurias tvirtina išorės auditoriai, yra klaidinantis. Iš tiesų vienintelės metinės ataskaitos, kurias įstojusi į bylą šalis pateikė savo 2011 m. rugsėjo 26 d. prašymo dėl registracijos pripažinimo negaliojančia priede, buvo susijusios su 2004, 2005 ir 2006 m., tai yra su laikotarpiu, kuris daug ankstesnis už pastarąją datą.

65 Kiek tai susiję su žymenų „basic“ ir „basic AG“ naudojimu prašymo dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pateikimo dieną, pasakytina, kad 2011 m. liepos 25 d. atspausdintos įstojusios į bylą šalies interneto tinklapio ekrano kopijos (žr. šio sprendimo 7 straipsnio pirmą ir antrą įtraukas) juo labiau nepakankamos ir neturi lemiamos reikšmės. Dėl pirmosios ekrano kopijos, kurioje pavaizduota įstojusios į bylą šalies schema, pasakytina, kad iš jos matyti tik tai, kad 2011 m. liepos 1 d. ji save vadino „basic AG“. Kitos dvi ekrano kopijos, kuriose pavaizduoti žemėlapiai su įstojusios į bylą šalies prekybos centrų buvimo vieta Vokietijoje ir Austrijoje, niekaip neįrodo, kad jie

buvo valdomi naudojant žymenis „basic“ ir „basic AG“. Be to, šių žemėlapių data yra 2010 m. Paskutinėje ekrano kopijoje pateiktos labai negausios informacijos apie žymeniu „basic“ pažymėtų prekių pardavimą įstojusios į bylą šalies prekybos centruose data taip pat yra 2010 m.

66 Galiausiai, kiek tai susiję su įstojusios į bylą šalies per teismo posėdį suformuluotu teiginiu, jog ginčijamo sprendimo 29 punkte minėtų spaudos straipsnių ištraukų, kuriose yra nuorodų į žymenį „basic“, data yra būtent laikotarpis nuo 2006 m. iki 2011 m., pažymėtina, kad jam negalima pritarti. Iš teisų, ši aplinkybė visiškai neminima ginčijamame sprendime, atvirkščiai, ją paneigia to sprendimo 5 punktas, kuriame aiškiai nurodyta, jog šių spaudos straipsnių ištraukų data yra laikotarpis nuo 2003 m. iki 2006 m. Pažymėtina, kad, kiek tai susiję su pirmomis dviem šio sprendimo 25 punkte išvardytomis sąlygomis (žr. šio sprendimo 50 punktą), Apeliacinė taryba savo vertinimą grindė tik minėtame 5 punkte išvardytais įrodymais, kurie pakartoti šio sprendimo 7 punkte.

67 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad remdamasi vien įrodymais, kuriais grindė ginčijamą sprendimą, Apeliacinė taryba negalėjo padaryti išvados, jog sąlyga, susijusi su žymenų, kuriais remiamasi, naudojimu prekyboje, buvo įvykdyta. Kadangi Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalyje nustatytos keturios sąlygos yra kumuliacinės, pirmąjį pagrindą reikia tenkinti.

68 Taigi, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti ir nebūtina nagrinėti kitų ieškinio pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus. Kadangi ieškovė nereikalavo, kad bylinėjimosi išlaidas padengtų įstojusi į bylą šalis, užtenka nuspręsti, kad pastaroji padengia savo pačios bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. rugpjūčio 11 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2384/2013-1).**

2. **EUIPO padengia savo pačios ir *Repsol YPF, SA* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. ***Basic AG Lebensmittelhandel* padengia savo pačios bylinėjimosi išlaidas.**

Collins Barents Passer

Paskelbta 2017 m. rugsėjo 21 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.